SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 67. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 8, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 8-го КВІТНЯ 1992 Ч. 67. РІК XCIX.

ВІДБУВСЯ З'ЇЗД ОФІЦЕРІВ УКРАЇНИ

Київ (УНІАР) — Тут в суботу і неділю, 4-5-го квітня, відбувся 3-ій надзвичайний з'їзд офіцерів України, у якому взяли участь близько 1,000 делегатів з усіх областей. Головуючий на з'їзді начальник контррозвідки полковник Олександер Скипальський привітав учасників та гостей, серед який були міністер оборони України Костянтин Морозов та перший заступник голови Верховної Ради України Василь Дурдинець.

Першим з доповіддю виступив голова Спілки Офіцерів України Вілен Мартиросян, який розповів про актуальні проблеми щодо побудови української армії, про перешкоди з боку російського уряду та командування СНД. Виступили полковники Роман Костюк та Віталій Чечило. Міністер оборони України привітав учасників з'їзду та запевнив, що міністерство оборони надаватиме всіляку підтримку СОУ.

Під кінець першого дня нарад з'їзду почесна делегація з 9-ох офіцерів поклала вінки на могилі січових стрільців, на могилі першого Президента УНР Михайла Грушевського, у стіп пам'ятника Т. Шевченкові, а також пам'ятника Невідомому Воякові.

Наступного дня вибрали голову СОУ. Із чотирьох альтернативних кандидатур обрано підполковника міліції Григорія Омельченка. Цікаво, що і попередній голова СОУ генерал-майор Мартиросян і теперішній голова столичної організації Р. Костюк, яких також висували на цей пост, відмовилися від голосування на користь Г. Омельченка. Обрано також центральний провід СОУ, внесено зміни до статуту, ухвалено програмові цілі. Учасники з'їзду висловилися за те, що військова політика держави має дотримуватися принципу неприпустимости використання збройних сил проти народу України та інших суверенних держав при розв'язанні внутрішніх та міжнаціональних конфліктів.

З'їзд ухвалив кілька документів щодо Чорноморської фльоти, конфлікту у Придністров'ї та ситуації в Росії. Виступили на з'їзді офіцери Чорноморської фльоти, які наголосили, що приїзд Александра Руцького до Севастополя та його заклики до референдуму є втручанням у внутрішні справи суверенної держави і що Чорноморська фльота має належати Україні. Офіцери вважають, що конфронтація між Україною і Росією викликана неконструктивним становищем російського уряду, який робить нецивілізовані кроки щодо розподілу Чорноморської фльоти. Наголошувалося, що командуючий Чорноморською фльотою адмірал Ігор Касатонов відкрито ігнорує рішення міністерства оборони України і що Чорноморську фльоту треба негайно брати під юрисдикцію України. Промовці зауважили, що хоча лише один відсоток чорноморців присягнули на вірність України, але це був акт громадянської мужности, бо більшість з них були звільненні зі служби та піддані переслідуванням і тискові з боку Касатонова і його прибічників. Офіцери вважають, що коли б моряками дали змогу вільного вибору, то 90 відсотків присягнуло б Україні.

Учасники з'їзду скерували телеграму головнокомандуючому об'єднаними військами СНД маршалові Євгенію Шапошнікову вимогою дати інформації про військових, які бажають повернутися в Україну для продовження служби. Своїми головними завданнями СОУ визначила: забезпечення політичної стабільности і підтримання миру, розбудова українських збройних сил, звільнення від керівних обов'язків тих командирів, які відмовляються присягати Україні, оскільки їхні дії наносять шкоду інтересам України, забезпечення повернення в Україну військовослужбовців, які служать поза її межами.

Віцепрезидент Росії А. Руцькой 3-го квітня приїздив до Севастополя без погодження з керівництвом України і міською владою. Місто Севастополь підпо-

(Закінчення на стор. 3)

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ЗУСТРІВСЯ ЗІ СВОЇМИ ПРЕДСТАВНИКАМИ

Київ (УНІАР). — Тут 2-го квітня Президент України Леонід Кравчук зустрівся зі своїми представниками в областях з метою обговорення конкретних проблем і завдань щодо здійснення ними владних функцій, забезпечення чіткого оперативного і ефективного виконання державних та урядових рішень. Обговорено також найгостріші питання нинішнього соціально-економічного становища в Україні та шляхи їх полагодження.

На засіданні центрального проводу НРУ 3-го квітня розглядалося питання про підготову до Всеукраїнської Ради Руху та про призначення представників Президента. Члени проводу зійшлися на тому, що більшість представників Президента в областях є колишніми компартійними номенклятурниками. У випадках можливости співпраці з ними, організації Руху здійснюватимуть таку співпрацю.

Ухвалено звернення Руху до політичних партій та організацій демократичного спрямування з закликом об'єднати зусилля у зв'язку з майбутніми виборами голів Рад різних рівнів. У зверненні, зокрема наголошується на важливості цих виборів, адже керівниками Рад буде обрано 9,912 осіб. Якщо перемежуть представники колишньої компартійної команди, то це поставить під загрозу демократичні й економічні перетворення в Україні.

ОБГОВОРЮЮТЬ ЗНИЩЕННЯ НУКЛЕАРНОЇ ЗБРОЇ

Київ (УНІАР) — Тут 2-го квітня перший заступник голови Верховної Ради України Василь Дурдинець прийняв делегацію Адміністрації ЗСА, яку очолював амбасадор Роберт Галуччі та д-р Едвард Давні. Американці прибули з метою обговорити з керівниками України та фахівцями проблеми ліквідації нуклеарної зброї. Обговорювалося питання про можливість участи України у переговорах щодо ліквідації нуклеарних боєприпасів та забезпечення зайнятости науковців та інженерів колишнього СССР, які мають досвід у створенні ядерних та інших видів стратегічної зброї. Україна підтвердила свій намір мирно співпрацювати з усіма країнами світу, дотримуватися принципу без'ядерности, нейтралітету та не входження до будь-яких блоків.

Президент України Л. Кравчук у четвер, 2-го квітня, в інтерв'ю лондонській газеті „Таймс" висловив пропозицію, щоб ядерні озброєння колишнього СССР, розташовані на території України, були знищені в країнах Заходу.

Прем'єр-міністер України Вітольд Фокін також зустрівся з американською делегацією в Києві, під час якої йшлося про створення в Україні спеціяльного наукового центру і заводу для знищення ядерних ракет.

М. Фицвотер незадоволений працею Білого Дому

Вашінґтон. — Газета „Вашінґтон Пост" повідомила, що пресовий секретар Білого Дому Марлин Фицвотер, розчарований некомпетентністю співробітників Адміністрації, серйозно думає про резиґнацію.

Це повідомлення віддзеркалює критику дій Білого Дому внутрі самої Адміністрації. Як пише газета „Ню Йорк Таймс", розчарування пресового секретаря Президента ЗСА основане на тому, що, на його думку, Білий Дім не має ефективної політичної стратегії, а члени Адміністрації далекі від загального погляду на політичні процеси, що відбуваються в країні і за кордоном.

Асистенти президента Дж. Буша не в стані дотримуватися єдиної лінії, та й сам Президент часто міняє напрям і політику, при чому для Фицвотера відведена роля посередника, який повинен пояснювати скептично настроєним журналістам тяжкі для пояснення зміни.

За словами одного неназваного представника апарату Білого Дому, на останньому засіданні, в якому взяли участь коло двадцяти співробітників Адміністрації, обговорювалася довготермінова політична і федеральна програма. Взявши слово, Фицвотер висловив своє розчарування. „Він сказав, що всі ці безконечні засідання, безконечні пленування і перепленування ніколи нічого не доводять до кінця. Інші також дуже розчаровані", — сказав кореспондентові „Таймс" цей неназваний представник Білого Дому.

М. Фицвотер є не лише пресовим секретарем Білого Дому, але й виконує ряд інших відповідальних доручень. Зокрема, він відповідає за суспільні зв'язки Білого Дому і координує стратегію в ділянці соціяльних відносин.

Газета „Вашінґтон Пост" повідомила, що друзі переконали Фицвотера відпочити, і він поїхав на однотижневі вакації на Бермеди. Сам пресовий секретар відповів на повідомлення тією заявою, що його від'їзд не зв'язаний зі згаданим у пресі незадоволенням діяльністю Адміністрації Буша.

ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ ВИВОЗЯТЬ З УКРАЇНИ ХАРЧІ Й ІНШІ ТОВАРИ

Полтава, Україна. — Пресове агенство ТАСС інформує, покликаючись на звідомлення Союзу Офіцерів України, що контрольовані росіянами військові частини, приналежні до так званих стратегічних військ і військ окремого призначення, масово привозять на летовище і вивозять літаками до Росії неконтрольовані продукти і взагалі всякий товар, в першу чергу цукор, муку, сушену рибу, рибні консерви тощо.

Згідно з цими ж інформаціями, цим чорним і нелегальним ділом займаються в першу чергу вояки стратегічного летовища розквартировані в Полтаві й Полтавській області. Таким способом „стратегічні війська Росії" вивезли досі сотні тисяч тонн цукру та інших продуктів. Офіцери Союзу України не тільки запротестували проти грабунку України російськими „стратегами", але закликають міністерство оборони України оперативно перешкодити такому чорному бизнесові, правдоподібно апробованому самим маршалом Євгенієм Шапошніковим і його підручними, які не можуть не знати чому з військового летовища під Одесою частенько піднімаються військові „стратегічні" літаки і приземлюються на такому ж військовому летовищі коло Москви. Офіцери України думають, що затіснення військової контролі з української сторони могло б припинити „чорний ринок" військовиків-росіян. Крім того, на їхню думку, потрібне урядове втручання по дипломатичній лінії.

Становище офіцерів України викликало здивування в російських старшин, а командант далеколетних літаків ген. полк. Ігор Калугін взагалі пробував заперечити, що такий факт нелегального перевозу є можливий. Він заявив, що практично на кожному військовому летовищі на українській території, перевіз всяких товарів транспортовими літаками стисло контролюють спеціяльні відділи війська і міліції, підпорядковані Урядові України. „Якщо б такі випадки траплялися, я напевно знав би про те і мене повідомили б по офіційній лінії", — заявив І. Калугін.

Одним словом офіційні речники летунських з'єднань стратегічних військ СНД заперечили інформації Союзу Офіцерів України, хоч останні настоюють на своїй версії і заповідають незабаром опублікувати достовірні документи.

У МОСКВІ ВІДКРИВСЯ З'ЇЗД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

Москва. — У понеділок, 6-го квітня, у Великому Кремлівському палаці відкрився VI з'їзд народних депутатів Російської федерації.

Незвичайно виглядає заля, де ще на минулому з'їзді народних депутатів за президентом стояла статуя Леніна. Тепер на цьому місці — трикольоровий російський прапор.

На з'їзд прибуло понад 900 депутатів. В ньому бере участь президент Росії Борис Єльцин.

Зі вступним словом виступив голова Верховної Ради Руслан Хасбулаєв, який закликав з'їзд до згоди. „Нам нині в цій залі, — сказав він, — потрібний діялог, а не монолог, потрібна згода на спільну працю і компроміс. І цей компроміс, більше, ніж будь-кому, потрібний президентові. Від цього виграє народ, виграють парляментаризм, предстаницька демократія, яка робить свої перші несмілі кроки", — підкреслив Р. Хасбулаєв.

На порядку денному з'їзду — коло десяти пунктів, але головна увага учасників форуму повинна бути зосереджена на трьох справах: економічна реформа в Росії, проєкт нової конституції Російської федерації, політичне становище в Росії і в СНД.

З'їзд вирішив, що з доповіддю про хід економічної реформи в Російській федерації повинен виступити голова уряду — президент Б. Єльцин, а не перший віцепрем'єр Єгор Гайдар, як це плянувалося раніше.

Опозиція російському президентові і урядові зробила важливий крок щодо консолідації своїх рядів, вирішивши створити парляментський бльок, однак єди на стратегія в рамках цього бльоку ще не вироблена.

У перерві з'їзду відбулася пресова конференція створеного напередодні бльоку „Російська єдність", в яку ввійшли фракції „Росія", „Комуністи Росії", „Батьківщина", „Аграрний союз", „Російський союз". Пресова конференція показала, що в основних справах опозиція не встигла виробити єдиного курсу, хоч всі учасники бльоку висловилися щодо уряду дуже критично, не пожалівши епітетів.

Київські футболісти розіграють сім змагань

Філядельфія (М.Б-й). — Як уже інформовано, у вівторок, 14-го квітня до Філядельфії прибуде на двотижневе турне в ЗСА футбольна дружина Київського Інституту Фізкультури. Турне спонзорує УСО „Тризуб".

Футбольна Дружина з Києва розіграє такі змагання: четвер, 16-го квітня, год. 7:30 вечора — Ратгерс університет, Ню Бранзвик, Н. Дж.; неділя, 19-го квітня, год. 3-тя по полудні — УСО „Тризуб", Гаршам, Па.; вівторок, 21-го квітня — Ричмонд університет, Ричмонд, Вірджінія; середа, 22-го квітня — університет Північної Кароляйни, Північна Кароляйна; п'ятниця, 24-го квітня — Ленор Райн університет, Гікорі, Північна Кароляйна; субота, 25-го квітня — Вейк Форест університет, Вінстон Сейлем, Північна Кароляйна; понеділок, 27-го квітня — Вірджінія університет, Ричмонд, Вірджінія.

У вівторок, 28-го квітня, київські спортовці-студенти від'їжджають в Україну.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ЖИДІВСЬКОЇ громади Швайцарії Міхаель Кон і керівник Конференції єпископів цієї країни Йозеф Кандольфі підписали спільну декларацію, в якій антисемітизм оголошується злочином проти Бога і людства. У ті самі дні ізраїльський амбасадор в Римі Аві Пазнер під час зустрічі з Папою Іваном Павлом II висловив надію, що жидівська держава і Ватикан невдовзі встановлять дипломатичні стосунки. На думку Ватикана, обмінові амбасадами з Ізраїлем перешкоджає політика Ізраїля щодо окупованих ним арабських територій. Крім того, Ватикан виступає за надання Єрусалимові статусу міста-держави, що дозволило б забезпечити охорону святинь християнства силами міжнародної спільноти.

В ОСТАННІ ДНІ ЗАГОСТРИЛАСЯ ситуація в Хорватії, особливо на північному сході республіки. Місто Осієк перебуває під постійним обстрілом сербської артилерії. Політичні спостерігачі відзначають, що серби намагаються захопити це місто перед введенням у регіон миротворчих сил ООН, щоб потім оголосити його „невід'ємною" територією Сербії. Перші 1200 вояків ООН прибули до Хорватії в суботу, 4-го квітня. Їх дислокація в районі конфлікту повинна завершитися до 25-го квітня. Президент Боснії і Герцоговини Алія Азетбегович заявив, що сербські „ультра" намагаються перешкодити визнанню республіки Європейською спільнотою.

ПРЕЗИДЕНТ АЛЬБАНІЇ Раміз Алія повідомив про свою резиґнацію, поступившись тискові з боку демократичних організацій і переважної більшости населення цієї останньої комуністичної країни европейського континенту. Відхід Алії з політичної сцени відкриває шлях до влади для лідера опозиційної Демократичної партії Салі Бериша. Два тижні тому кандидати Демократичної партії здобули переконливу перемогу у парляментарних виборах, діставши 92 зі 140 місць, однак заявили, що не будуть формувати кабінет міністрів, поки Алія не зрезиґнує. Комуністи в парляменті матимуть тільки 38 місць.

ШВЕЦІЯ Є ЗАНЕПОКОЄНА з інформації, згідно з якою Росія збирається відновити випробування ядерної зброї на Новій Землі. Міністер закордонних справ Марґарета Угляс заявила, що цей крок суперечив би політиці роззброєння, яку проголосив російський уряд, і шведська сторона не має наміру мовчати про це. Норвезький міністер закордонних справ Торвальд Стольтенберґ надіслав своєму російському колезі Андрею Козиреву спеціяльне послання, в якому підкреслюється, що норвезький уряд також є занепокоєний ядерними плянами Росії.

ПЕРЕГОВОРИ ПРО ВИВЕДЕННЯ колишніх совєтських військ з Куби відновляться наприкінці квітня. Агенство Інтерфакс повідомило, що вони відбудуться на Кубі. Відомо, що рішення вивести війська з цієї комуністичної латиноамериканської країни прийняв ще президент колишнього Совєтського Союзу Міхаїл Ґорбачов, не консультуючись з приводу цього з Фіделем Кастро, який незмінно виступає проти виведення совєтських військ.

ВИСТУПАЮЧИ В ЧЕТВЕР, 2-го квітня, з нагоди 10-річчя початку Фолклендської війни, президент Арґентини Карльос Менем висловив упевненість, що до 2000 року острови (їх в Арґентині називають Мальвінськими) будуть повернуті Великобританією „країні, які вони належать". Менем підкреслив, що це станеться мирним шляхом, „без жодного пострілу". Фолклендські острови від 1833 року належать Великобританії, арґентинські війська напали на них 2-го березня 1982 року. За 74 дні боїв, які закінчилися перемогою Великобританії, англійці втратили 225 вояків, арґентинці — 649.

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З ФІНАНСОВИМ звітом поданим до публічного відома, Патрик Б'юкенен, республіканський кандидат у президентських виборах, який дуже часто користується фразою, що він є речником „середньої кляси", є на далеко вищому щаблі, як пересічний американець середньої кляси. У минулому році він заробив 809,975 дол., тільки зі своєї синдикованої колонки, має також 1 міл. дол. на конті у фірмі, що займається торгівлею вартісних паперів, а крім того є власником нерухомостей вартости 800,000 дол., та живе у своєму будинку, що його оцінюють на 1 міл. дол. Ці зіставлення взято з особистого фінансового звіту, що його мусить представити Федеральний виборчій комісії кожний кандидат.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ГОЛОСНІ протести багатьох лікарів, губернатор Фльориди таки збирається підписати законопроєкт, який заборонятиме лікарям спрямовувати пацієнтів до клінік, яких вони є співвласниками. Метою уведення цього закону є усунути конфлікт інтересів, і піддати тіснішій контролі кошти медичної опіки. Одначе спостерігачі твердять, що поки дійде до будь-яких корисних наслідків цієї спроби, то найперше створиться замішання у цілій індустрії медичної опіки на Фльориді, бо змусить принаймнше яких 40 відсотків лікарів продати свої уділи в клініках, або спрямувати своїх пацієнтів до інших клінік.

ДВА ЛІБЕРАЛЬНІ ДЕМОКРАТИ і один консервативний республіканець, члени Сенатської комісії закордонних зв'язків, підтримують тих, які домагаються від Уряду президента Джорджа Буша гострішє зареагувати на дії бурмійської військової хунти, що її обвинувачують у „жахливих переступленнях людських прав, торгівлі наркотиками і масовому згуртуванні зброї для внутрішнього вжитку". Сенатори-демократи — це нюйоркський Патрик Мойнигеn та іллинойський Пол Саймон і республіканець з Північної Кароляйни Джессі Гелмс будуть тими, які запропонують Конґресові резолюцію про міжнародне ембарґо зброї і припинення торгівлі Америки з Мянмаром, колишньою Бурмою.

З УВАГИ НА ТЕ, що незабаром Верховний Суд ЗСА вирішуватиме справу закону Пенсильванії, який значно обмежує права жінок на аборти, у неділю, 5-го квітня, зібралося у Вашінґтоні понад пів мільйона демонстрантів, які підтримують право на аборти, щоби дати знати політикам, що вони є поважною виборчою силою. Аналітики твердять, що був найбільш чисельний збір маніфестуючих осіб у цій справі, а про їх політичну вагомість свідчить факт, що присутні були обидва чільні демократичні кандидати на президента, Едмунд Бравн і Билл Клінтон, як також колишній та може знову майбутній кандидат Пол Цонгас.

ВЕЛИКА ПОДІЯ

Під час відвідин Головної Канцелярії УНСоюзу (зліва): проф. І. Фізер, головний предсідник УНС У. Дячук, проф. В. Брюховецький, головний секретар УНС В. Сохан і головний касир О. Благітка.

Джерзі Сіті, Н. Дж. /П. Часто/. — Про Києво-Могилянську Академію знають усі українці. Хто ознайомлений з її діяльністю докладніше, той є певний, що якби Україну не було поневолено, сьогодні вона мала б університет на рівні Сорбонни, Оксфорду, чи Колюмбійського. Є неможливим переоцінити значення освіти в житті народу, в розвиткові держави і нації. Найдавніші космогонічні концепції, що обіймають землю і небо, дають нам універсальний код до зрозуміння таємниці з"яви Людини на світі і її поступу від Буття до Знання і через нього — до Блаженства. Отже, життя у великій мірі є знанням. Будьмо, однак, щирі з собою: сильна, освічена Україна сьогодні існує тільки як потенція, і як би ми не втішалися з перших кроків у господарській, законодавчій, воєнній ділянках, мусимо розуміти, що все буде залежати від того, на яку дорогу ступлять наші діти і внуки, до яких знань і духовних істин звернуть вони свої уми і серця.

І от сталася велика загальноевропейська, загальносвітова подія: у Києві, в давніх мурах над Дніпром засновано перший в сучасній Україні незалежний університет Києво-Могилянська Академія. Про його мету, наукову програму, а також про неминучі проблеми періоду становлення маємо нагоду почути з перших уст. Розповідає гість Головної Канцелярії УНСоюзу і редакції „Свободи" — визначний політичний і освітній діяч, один із засновників Народного Руху України, ректор університету Києво-Могилянська Академія проф. Вячеслав Брюховецький:

"Ідея настільки значуща, що неможливо відразу зреалізувати її в усій повноті. На початках діятиме три факультети: суспільних наук з соціяльною економікою, політологією і державним управлінням, природничий, де фізичні, хемічні й біологічні наукові програми будуть поєднуватися на екології, зокрема на проблемі Чорнобиля, і релігієзнавство.

Першою відмінністю на-

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda". 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Оптимізм у відношенні до України

Наприкінці минулого тижня, у приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка у Ню Йорку, відбулася цікава конференція, присвячена розглядові сучасного стану в Україні. Три референти і два, так би мовити, офіційні коментатори — фахівці справ економіки, культурних проблем і політики, професори університетів — історики і політичні науковці — кожний з них раз-у-раз бував і буває в Україні не як турист, а дослідник, викладач, активний учасник тамтешніх подій. Кожний із них вистерігався тіні патетики, кожний інформував і насвітлював одну окрему ділянку життя в Україні, як фахівець, без ніякої позолітки і без ніякої тенденції. Тому не було там патріотичного красномовства, а була насправді наукова конференція на терені наукової установи, під кутом цієї аксіомної девізи, що її вимагає наука: правди.

Це сумна правда, що актуальна ситуація в Україні — невесела. На найпершому місці стоїть економіка, конкретно перехід з марксистської контрольованої системи на систему вільного ринку. Це перехід з виконування „норми" праці і продукції згідно з партійним „пляном" і без уваги на запотребування покупця-консумента, — перехід на систему приватної ініціятиви, суперництва і пристосування до ринку збуту. У реальній дійсності воно сполучене із зростом цін, із зубожінням цілого суспільства, з безробіттям та з процесом переставлювання людської психіки, яка була формована понад 70-літньою комуністичною диктатурою. Вона, ця диктатура, стосувалася усіх ділянок життя України, тільки формально незалежної членської республіки Совєтського Союзу, насправді колонії, залежної від рішень московського центру. Сумний, хаотичний, повільний поступ у кожній ділянці — економіки, політики і культури — це природний і логічний наслідок, такого довгого панування комунізму, який у ділянці русифікації продовжував лінію понад двісталітнього царського володіння. Тому не диво, що не може бути тепер у Україні „добре". Не може бути добре, коли все в Україні знаходиться ще у стані ферментації, у стані процесу кристалізації. Не диво, що загальний образ, з'ясовуваний, кожним із фахових доповідачів, був — невеселий. Але, дивна річ, кожний із них закінчував свою доповідь чи оцінку заявою, що він — оптиміст. Не ради ораторського ефекту, а за реальним підсумком. Коли слухачі-дискутанти запитували, у чому джерело такого оптимізму на тлі песимістичного загального образу, відповідали, що найпершим джерелом оптимізму є факт — вислід референдуму 1-го грудня минулого року.

Далі: назверх може лякати факт створення багатьох політичних партій, в яких орієнтуватися можуть тільки фахівці. Назверх може лякати фермент у тій формації Українського народного Руху, яка для української діяспори була чудовим виявом конструктивного політичного думання і діяння. Але доповідачі додавали: з усієї мозаїки політичних партій і груп найбільш і найповажнішим є демократичний центр. Різниця партійно-політичної дійсности у діяспорі та Україні та, що у діяспорі партії жерлися одна з одною, а в Україні вони ладнають співпрацю у будівництві держави. Всі познаки вказують, що вже в недалекій будуччині з отого десятка політичних партій викристалізуються дві-три, які не будуть об'єднувати, як це тепер діється, тільки гуртки інтеліґентів, а підуть у суспільну гущу.

Сумні факти можна було почути про окремі вискоки молоді, яка у своєму молодечому патріотизмі не розуміє потреби обережної тактики з уваги на куди сильнішого північного сусіда, в інтересі якого лежать такі нерозважні молодечі акти, що їх та російська сторона рада приписувати українській державній владі. Свідоме штовхання молоді на такий шлях — це злочин. Треба сподіватися, що дотеперішні такі факти були виїмками і що старші відповідальні керівники зможуть впливати на молодь у дусі патріотичного конструктивізму.

Джерелом оптимізму також є те, що загал суспільства в Україні здає собі справу, що це початок, який мусить бути трудний. До оптимізму спонукує факт, що росіяни, жиди й поляки в Україні, в яких теж є різні течії, здебільшого - прихильні українській державності. В Україні кристалізується те, що вже викристалізувалося в Америці чи Канаді. Деякі росіяни вже називають себе „росіянами — громадянами України".

Степан Яворський
Анатолій Нікула

УКРАЇНСЬКА ВАЛЮТА — ПОГЛЯД З КАНАДСЬКОГО БОКУ

II

Президент Арендс додає: „Нас турбує питання ґарантії оплати українського замовлення. На підставі завдатку України в сумі 5 міл. дол. ми могли закупити папір, якого вистачить десь до 25-го березня, тобто праця вже фактично припиняється. Ми не потребуємо готівки зараз, однак Національний Банк України і Уряд повинні вирішити проблему використання частини канадського кредиту для цієї ґарантії.

Ці проблеми вимагають негайного вирішення і ми з віцепрезидентом Новаківським їдемо до Києва, де можливо нас і не очікують".

Вже під час детального огляду фабрики і виготовлених грошей президент, між іншим, зауважив: „Ми могли припинити процес друкування з огляду на брак ґарантії, однак, ми розуміємо складну економічну ситуацію України, підтримку урядом Канади української незалежности та сподіваємось, що всі ці тимчасові труднощі будуть подолані. Маємо надію на довшу плідну співпрацю. У наших плянах було створення спільного підприємства чи нової фірми для друкування грошей в Україні. З нашого боку могла бути технологія, обладнання і часткова сировина, а з українського — приміщення і підготовлений у нас персонал. Це дало б змогу друкування не лише грошей, але й цінних паперів, пашпортів та інших документів".

Українська громада в Канаді і ЗСА уважно стежить за процесом впровадження власної валюти. Українська преса на цьому континенті оптимістично очікувала, що впровадження українських грошей відбудеться в найближчих місяцях. Починаючи від перших контактів голови Постійної комісії Верховної Ради з питань економічної реформи Володимира Пилипчука в листопаді 1990 року, який установив перші прямі зв'язки з Канадською банкнотною компанією, візитою у вересні 1991 року голови Верховної Ради України Леоніда Кравчука, переговорами уповноважених представників Національного Банку України, д-ра О. Савченка і Михайла Швайки в листопаді 1991 року, ця тема домінувала в українській пресі Північної Америки. Слідували взаємні візити з боку Канадської банкнотної компанії і Національного Банку України в січні і лютому ц. р., але справа друкування грошей посувалась дуже повільно. Проблема тут є не в необізнанні українських фахівців з системою кредитів, чи незнанням західніх фінансових структур. З цього боку вона бачиться як боротьба за певні принципи деконструктивних сил, які не завжди йдуть поряд з інтересами українського народу і курсу на демократію, який проводить президент України Л. Кравчук.

Для українців Канади і ЗСА незрозумілою є становище Михайла Швайки, члена Верховної Ради і заступника голови Постійної комісії з економічної реформи Верховної Ради України, який ще в червні 1991 року вважав, що національні гроші — це порятунок для України. Ось його слова: „У нас єдиний порятунок — створення вільної, незалежної, самостійної держави з усіма атрибутами суверенности (армії, дипломатичними службами, грошима)". Або інша цитата з серпня 1991 року: „Десятки мільйонів карбованців витрачено на друкування купонів. За ці гроші можна було б видрукувати республіканські гроші". В той час М. Швайка не знав, що Уряд України витратить 24 міл. дол. на другу серію так званих купонів багаторазового використання. В інтерв'ю з місцевим кореспондентом української преси М. Швайка висловлював повне вдоволення договором з банкнотною фірмою.

Закінчення буде.

Оксана Сновидович-Мазяр

Нарцизовий рай

„Я бачив безліч, силу-силенну золотих нарцизів" — так щиро ділився захопленням Вілліям Вордсворт про найпрекраснішу мить у його житті, коли віч-на-віч зустрівся з дивом природи — морем квітучих нарцизів. Неважко поділити захоплення поетів, хоча вони — лірики і як правило перебільшують побачене, аби прикрасити наше життя, додати трошки романтики до буденности. Перебільшив мрійник чи ні, але погодьтеся — квітучі нарцизи — це справді прекрасно. Особливо чар в тому, коли їх так багато, що доки може сягнути око — всюди вони — золоті післанці весни. Тендітні, золотоголові нарцизи. Як очікуємо стріл-листочків, що одного погідного ранку вигулькнуть на світ Божий з-під нагрітої сонячними цілунками землі. Скільки щирої, сердечної радости вирине в душі від споглядання на ювілірний витвір найґустовнішого майстра — природи. Шість мережаних „долоньок" — пелюсток навколо жовто-гарячого „серденька", що ніби сурма маленького німбу оповіщає радісну новину. „Весна-красна прийшла, прилинула".

З давен-давна милуються люди нарцизами. Знають їх в Европі — звідки й поширилися по значній території земної кулі. Від цього мають різні „імена": нарцизи, деффодилс, асфодель, а одне з українських — жонкіль. Якщо починати з півночі, то в „Старенькій Великобританії" нарциз вважається національною квіткою, а мешканці Швайцарії навесні влаштовують традиційні свята-паради, де в кожній китиці, кошичку чи святковій ґірлянді — міріяди нарцизів. Під час розкопів і досліджень пірамід єгипетських фараонів і там виявляли висушені нарцизові вінки. Це свідчить, що поряд з величним, гордим лотосом була ще й друга квітка гідна уваги володарів казкових Сфінксів — він ценосний нарциз.

Нині так широковідома рослина викохалася на побережжі Адріятики. Вона прийшла з Гомерівської Одіссеї та Іліяди і принесла один з прекрасних мітів Греції. Поміж руїнами Акрополя, вузькими вуличками древніх Атен мандрують міти. Про сяючий Олімп, покровителів землеробства і скотарства, про володарів моря і суші, берегинь кохання і родинного вогнища, богів життя і небуття...

Весною богиня Деметра порядкувала у своїх володіннях, і як богині (їм всі забаганки вільні) — задумала створити щось земне, але надзвичайно прекрасне. Витвором її фантазії став вродливий юнак на ім'я Нарциз. Був він життєрадісним і веселим. Любив мандрувати оливковими гайками, вслухатися в чарівні пташині трелі, що ніжними передзвонами щирого срібла будили землю ранковою порою. Але найбільшою його втіхою були щоденні забави з лісовими красунями — німфами та мавками. Не одна з них задивлялася на красеня-Нарциза, мріяла звабити-причарувати улюбленця богині-природи. Ніби лише одній з них виявив свою увагу — чарівній Еко, бо любувався в її милозвучних піснях, якими вона славила життя.

Та одного разу трапилося непередбачене — стомлений грою у жмурки, Нарциз присів на березі річки. Була погідна весняна днина. Сонце заливало щедру зелень на пологих беріжках, а небо — купалося в кришталевій водиці. Захопився Нарциз цією красою, заглядівся у дзеркальце води, бо звідти на нього дивилося вродливе личко. Вперше він побачив власне відображення. Воно було таке прекрасне, що він забув про все на світі, вже й не чув як кликали його приятельки-німфи на забаву. Даремно. Не чув він навіть поклику чарівної Еко. Він лише бачив водного красеня, що заціпенів над водою, ніби вріс у землю. Так з юнака постала квітка...

Сумувала Еко за коханим, а в одну мить розтанула як ранковий туман, лише її чарівний голос досьогодні блукає поміж горами як Еко-Відлуння. А гір на землі багато, так само як і річок. Тому й зустрінеш весною в долинах квітучі нарцизи, що тягнуться своїми голівками на зустріч сонцю. Кажуть, що як Нарциз перетворився на квітку, лише знову почув голос коханої. То ж вслухаймося уважно, може й почуємо одну з пісень юної Еко...

Три роки тому я двічі стрічала весну. „Так не буває!" — скажете ви. Буває, коли думками мандруєш в часі, а реально в просторі. Весна того року почалася рано. Вже в березні відчувався її свіжий подих, тому довго очікувати на розквіт і буяння природи не довелося. На прикінці квітня вирушила на сонячне Закарпаття. Це один з мальовничих куточків України. Моє серце залишилося в Кірешській долині, що поблизу Хусту. Нарцизове поле, площею понад 80 гектарів, що по праву вважається найбільшою природною посадкою в Европі, сліпило білосніжним цвітом і

(Закінчення на стор. 3)

Микола Бараболяк

ПОТРІБНА ЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАЦІЇ УКРАЇНИ

На папері адміністраційна система України була однією з найбільш здецентралізованих, а тим самим супер демократичною. А могла вона замилювати вічі, бо існували поруч себе дві системи — державна і партійна. Дійсна влада завершувалась по лінії партії; державні органи були вповні підзвітні партійним. Партію як орган державної адміністрації зліквідовано. Але не зліквідовано партократії. Партократи дали себе повибирати до органів адміністрації, особливо на Східній Україні, і таким чином влада на місцях залишилась у руках партії, хоч неофіційно. **Як зліквідувати цю пошесть, коли партійці дійшли до влади у виборах, а заступити їх стало державною конечністю.** Здійснено це Законом з 5-го березня 1992 р. „Про встановлення представника Президента України". Закон цей установлює державну Адміністрацію України, вертикальну систему влади, заступаючи номінально супердемократичну дотеперішню систему Рад. Обласні, районові і місцеві Ради залишаються органами самоврядування, але перестають виконувати функції державної адміністрації, хібащо такі доручить їм Президент. Постанова Президії Верховної Ради про „Порядок уведення в дію Закону про Представників Президента каже, що Представництва „формується на базі Виконавчих комітетів Рад, але після створення місцевої державної адміністрації діяльність Виконавчих комітетів Рад припиняється".

Для вихідців із Західніх земель України зміна буде більш зрозуміла, коли скажемо, що Закон установив щось на зразок австрійських намісників, чи за Польщі воєводів та старостів. Повітові й інші ради існували тоді як органи самоврядування та їх прероґативи були дуже обмежені. Хтось скаже: чому не було скликати нові вибори і так відсунути партократів від влади демократичним способом? Не так воно легко. Київ рахувався з тим, що у нових виборах відношення політичних сил основно у східніх областях не змінилось би. Партократи мають далі підтримку у масах. Як витлумачити цей феномен? Забув народ за те все зло, за яке партія відповідає, хоч може мало з- нинішніх її репрезентантів особисто?

Є в народі приповідка: сім літ побідуєш, а відтак привикнеш. Таке і в нашому народі. До революції наш народ репрезентував капіталістичні настанови. Щадив наш дядько, щоб докупити ще морґ поля, придбати ще одну корову, чи кращу пару коней, піддобрити свої матеріяльні умови існування. В Росії існували більш общинні економічні настанови. У нашій національній психіці мав перевагу індивідуалізм. Сталін це розумі і випалював залізом цей „капіталізм" нашого села. Те, що на селі залишилось привикло до колгоспу. Працюєш, не працюєш, а пайка і карбованець прийде. Держава ґарантувала. Елементи, яких не вдоволяв стиль колгоспного буття, находили у місті, хоч не великі гаразди, але стабільність і безпеку праці. Всі крали і розкрадали, і так якось жили. Звикли до системи. Особливо старша ґенерація.

Перебудова? Гласність? Народ привик до старої біди. З перебудовою прийшла нова біда, але економічно чи не поганіша від старої. То народ у своїй масі насторожений. Та головне те: мотором капіталізму є жадоба зиску, а то й наживи. І приходить поділ: на тих, що доробляються, та інших, які їм завидують. Останні, розчаровані, зиркають у минуле і питають: чи не краще було колись? Породові болі капіталізму дуже, а дуже болючі. Селянин утратив духа підприємчивости, боїться стати фармером, і страх оправданий. Робітника жахає мариво безробіття, непевність праці. І тут джерело підтримки партократів у виборах. Особливо в східніх областях нові вибори повернули б у більшості до влади партократії.

Говоримо про партократів, а не комуністів, систему партократії, а не комунізм. Комунізму в совєтській імперії не було ніколи. Якими не були б інтенції Леніна, в Росії взяв верх кровожадний імперіялізм. Цей російський „комунізм" погребаний. Але марксизм живе не тільки в західніх університетах. І теж тому, що світ не забуває про страхіття первісного капіталізму, що існували на початку Індустріяльної Революції. Марксизм був усе ж таки дуже вимовним голосом протесту проти тих надужить. Береться теж до уваги, що „ушляхетнений" на Заході марксизм, у Німеччині Едуардом Бернштайном у рамах Соціял-демократичної партії, а в Великобританії Джоном Менардом Кійносом, вчення якого адоптувала партія Праці під прем'єр-міністром Етлі після Другої світової війни, творить нині у цілому світі підґрунтя суспільних умов життя. Ми в ЗСА не могли б собі нині уявити буття без соціяльних забезпечень, велфаризму і подібне, а це соціялізм.

Говоримо про запровадження в Україні капіталістичної економічної системи, в противагу до збанкрутованої командної совєтського зразка, забуваючи про те, що в капіталістичній системі нині більше соціялізму, чим оригінального капіталізму. Та навіть у цьому „ушляхетному" виді „капіталізму" він не такий ідеальний. А що вже говорити про фа-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Роман Смик

СЛІДАМИ БОГДАНА ЛЕПКОГО

II

Церковним гимном „Боже великий, єдиний" закінчено релігійну частину освячення пам'ятника. Довше, глибоко продумане слово про значення письменника, а рівночасно й заклик іти його слідами, виголосив голова тернопільського обласного управління Михайло Олійник. Племінника Б. Лепкого д-ра Р. Смика з ЗСА представив організатор та рушійна сила реабілітаційного процесу, учитель Василь Подуфалий, сам дослідник творчости поета та видавець його творів. Зворушений д-р Р. Смик щирими словами подякував жуківській громаді за те, що вона вже від трьох років перебрала провід у реабілітаційній, організаційній та видавничій працях та поґратулював за великі досягнення. Сьогодні Жуків — це наче „Лепківка": довкола таблиці — на вулиці Б. Лепкого, на школі Б. Лепкого, а тепер ще й відслонення першого в світі пам'ятника і музею. А все сталося тому, що громада „в один гуж тягне". Д-р Смик передав для музею землю з могил Богдана і Левка Лепких і фотознімки з могил інших членів їх родини. Зворушливим моментом для великої громади було вручення оригінальної пропам'ятної грамоти почесного громадянства Жукова, що її громада надала Лепкому в його 60-ліття. Промовець відчитав грамоту та прізвища всіх підписаних і чимало присутніх пізнало між ними своїх рідних. Накінець д-р Смик передав наймолодшому поколінню найновіше видання „Казки" Богдана Лепкого, що саме появилося в Києві, у видавництві „Веселка", заходами академіка Федора Погребенника, накладом 230,000 примірників.

Короткий реферат про життєву дорогу Богдана Лепкого д-р Микола Сивіцький з Варшави, що був безстрашним дослідником творчости письменника тоді ще комуністичній Польщі, та який доктиризувався на тему Б. Лепкого на Яґеллонському університеті в Кракові. Директор середньої школи ім. Б. Лепкого в Жукові, С. Галушка передав д-ові Сивіцькому грамоту почесного директора цієї школи за його заслуги в промощуванні шляху до реабілітації цього прозаїка і поета.

Опісля промовляли: голова Спілки письменників України Роман Лубківський, професор філологічних наук Микола Ільницький — дослідник творчости поета, член Академії Наук України Василь Горинь, доктор і професор економії та поет Володимир Вихрущ, народний депутат України Леон Горохівський, союзний депутат і поет Георгій Петрук-Попик, правнучка поета Уляна Скальська з Івано-Франківська, ряд членів обласних та районових управлінь та скульптури пам'ятника Олег Мазяр і Ростислав Білик.

Після закінчення офіційної частини, священики та громада подалися на цвинтар, де відслужено Панахиду за спокій душ усіх Лепких. — По закінченні всіх відправ була нагода оглянути дуже дбайливо приготовану виставу Музею Лепких, що її на той день перенесено до великої залі Культурного центру. Виставка оформлена професійним людьми, а на особливу увагу заслуговують додаткові заставки зроблені в дереві технікою т. зв. дерев'яного рельєфу. Так само є виконаний великий портрет письменника з додатком його цитати: „Для України треба не тільки вмирати, але й жити".

Оглядали також школу ім. Б. Лепкого, де коридори, наче музей: виповнені музейними експонатами, фотографіями та картинами, зв'язаними з особою поета.

Недільні святкування 21-го липня відбулися у Бережанах. Вполудне відбулося відслонення пропам'ятної високорельєфної таблиці, яку виконав скульптор В. Сікорський. Добре віддано обличчя письменника, що глядить за ключем журавлів, а з правої сторони приміщений напис: „Тут учився і вчив Богдан Лепкий". На тлі співу хору „Боян" таблицю відслонили д-р М. Сивіцький з Варшави та д-р Р. Смик з ЗСА. Потім слідували деклямації та пісні у виконанні хору „Боян". Слово привіту та подяки виголосив д-р Р. Смик, а теж коротко говорили посадник міста Зіновій Міґоцький та Зіновій Раїнчук. На жаль, з болем серця треба відзначити факт, що незважаючи на всі приготування та особливо по-мистецькому виконані друковані запрошення, привіти, стрічки та афіші, — не все вийшло так, якби собі був бажав Б. Лепкий, що був глибоко релігійною особою. Мабуть, через місцеві міжрелігійні суперечки не було посвячення таблиці, не було організацій, не було символіки. Рятувала ситуацію бандерія у народних одягах. Поет глядів наче з докором у бік від своєї улюбленої церкви, де служив його дід, о. М. Глібовицький, і де він молився як учень і потім професор.

Церква була „прикрашена" колодками!. Все таки праця місцевих ентузіястів письменника принесла користь. Крім прегарної високомистецької праці скульптора В. Сікорського, на протязі дослівно одного року з малого „кутка" Б. Лепкого зорганізовано в останній кімнаті музей Лепких у комплексі Музею книги в колишній гімназії-ратуші. Тут заслуга невтомної директорки Музею книги і Музею Лепких — Надії Волинець, що зі своїм штабом, з великим умінням та артистичним смаком, зуміла створити музейне „чудо" та дати відвідувачам можливість пізнавати життя і творчість Богдана Лепкого. У Бережанах, у неділю 21-го липня 1991 року — по полудні відбулася на міському спортовому стадіоні головна атракція святкування 100-ліття української еміґрації в Канаді та 50-річчя смерти Богдана Лепкого. Тут справді витав дух безсмертного поета з його провідним мотивом піснею „Чуєш, брате мій" та рядом пісень Левка Лепкого. Виступали ряд місцевих та позамісцевих народних самодіяльних капель — „Боян", Капеля районної лікарні, камерного жіночого хору музичної школи і Т-ва „просвіта". Душу виповненого по береги стадіону полонив ансамбль „Ослов'яни" з Польщі. Виступали теж козацькі відділи і театр ім. Богдана Лепкого з Копичинець. Осібне місце в програмі треба відвести голгочанським музичним виступам; виступав теж прецизний ансамбль молоді „Надзбручанка" та артист Тернопільської філармонії Богдан Кирилик. Лунали бадьорі стрілецькі пісні, а наче для супроводу тут і там відзивалися славнозвісні козацькі пушки, що їх відлуння на стадіоні глядачі вітали з ентузіязмом.

Закінчення буде.

Потрібна...

(Закінчення зі стор. 2)

зу переходу з однієї системи у другу. Той „капіталізм”, який нині беремось завести в Україні, на небо кращий, чим те, що існувало в Україні, але не панацея.

Чому пишемо про те? Хтось може закинути навіть, що намагаємось виправдовувати минуле. Не виправдовувати, а стараємось зробити більш зрозумілими настанови тих прошарків населення України, які тягнуться у хвості партократичної бюрократії на наших східніх землях, і підтримуючи дотеперішніх ворогів побудови самостійної України, і роблять перешкоди у запровадженні економіки, спертої на основних принципах вільного ринку. Все правда про шкурні інтереси партократів, які обловлювались і жили вигідно на теплих посадах, не дбаючи про народ. Але правда теж, що вони не втримались би на постах, коли б не мали за собою голосів великої частини населення України. Тож для таких настанов і настроїв нашого народу нам треба мати вирозуміння. Повторюю: народ звик до старого, боїться, і не легко йому теж примиритись, із новим. Тут істотний психологічний момент: до старих „панів” народ звик, як бувало до панів за панщини. Дотепер у масі люди були більш-менш собі рівні у бідуванні. Нині на хребті капіталістичні струї (чорного ринку теж) випливають нові новобагацькі, нові „пани”? Це неприємне. Викликає настороження, коли не завість.

Заведення зцентралізованої Адміністрації з метою припинити своєрідне двоєвладдя — Верховної Ради у Києві і партократії на місцях є державною конечністю. Але маймо вирозуміння для обставин і старорежимних настроїв у народі, що викликали цю конечність покликання „воєводів” і „старостів”, щоб мати контроль політичної ситуації в Україні.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

рядковане безпосередньо Україні, однак представники Росії іґнорують цей факт. Руцького зустрічали головнокомандуючий військово-морськими силами СНД адмірал Володимир Чернавін і командуючий Чорноморською фльотою І. Касатонов. Руцькой заявив, що хоче „подивитися як Кравчук приватизуватиме Чорноморську фльоту”.

Президент Росії Боріс Єльцин 3-го квітня заявив, що Чорноморська фльота найближчим часом буде взята під юрисдикцію Росії, з наступною передачею до стратегічних сил СНД.

Керівник пресової служби Президента України Володимир Шляпошніков після заяви Єльцина пояснив на телевізії, що Україна у складі своїх збройних сил матиме таку фльоту, яка необхідна для захисту морських кордонів та території України. Для побудови військово-морських сил Україна дотримуватиметься угод, підписаних керівниками держав СНД у Мінську та Києві, згідно з якими доля Чорноморської фльоти має вирішуватися шляхом переговорів.

Українська національна інформаційна аґенція оприлюднила заяву, де сказано, що 24-го серпня 1991 року постановою парлямен ту України всі військові формування на її території підпорядковані Верховній Раді України і спроба іншої держави перевести під свою юрисдикцію Чорноморську фльоту розглядатиметься як втручання у внутрішні справи України.

Один із співголів Руху Вячеслав Чорновіл назвав заяву Єльцина черговим виявом імперських амбіцій Росії. Він також зауважив, що треба подумати, чи не є розташовані на теренах України стратегічні сили СНД окупаційною армією. На його думку, заяву Єльцина не слід переоцінювати. „Гостре слово, це ще не означає — гострі дії, адже у Росії нині вистачає власних клопотів”. Однак ця заява, за словами Чорновола, стане добрим поштовхом для активнішого формування збройних сил України.

ПЕРЕБУВАЮЧИ У СЕВАСТОПОЛІ, командуючий воєнно-морською фльотою Співдружности Незалежних Держав адмірал Владімір Чєрнавін скритикував становище президента України Леоніда Кравчука і міністерства оборони республіки, які, за словами адмірала, пропонують віддати в розпорядження СНД тільки 10 відсотків Чорноморської фльоти, а решту передати Україні. Того ж дня президент Російської федерації Боріс Єльцин заявив, що „у випадку будь-чиїх спроб односторонньо змінити статус Чорноморської фльоти Росія буде змушена взяти фльоту під свою юрисдикцію”.

У ВАШІНҐТОНІ АМЕРИКАНСЬКІ та японські представ ники дійшли до спільних узгоджень і постановили усунути дотеперішні перешкоди для продажу закордонних паперових виробів на японському ринку. Представниця торговельних справ Уряду ЗСА Карла Гіллс, повідомляючи кореспондентів про успішне завершення переговорів, заявила, що це значно поширить можливість збуту паперових продуктів американських виробництв на великому японському ринку. Американські виробництва паперових продуктів вже роками нарікали на великі перепони, що їм створювано.

У НЕДІЛЮ, 5-ГО КВІТНЯ в Літтл Рок Аркенсо, помер Сем Волтон, основник відомого ланцюгового підприємства Вол-Март, проживши 74 роки. С. Волтон відкрив свою першу крамницю Вол-Март Дискавнт Сиці в 1962 році у малому містечку Роджерс в Аркенсо. У 1991 році його ланцюгове підприємство перевищало Сірса, Робака і Ко., і стало найбільшим в ЗСА. На 1-го квітня воно нараховувало 1,735 крамниць у 42 стейтах і дві крамниці у Мехіко. Речники фірми заявили, що не передбачується будь-яких змін у проводі чи торговельній політиці.

ОРГАНІЗОВАНІ КОЛИШНІМИ комуністами опозиціонери в Чечні відступили з Ґрозного на берег річки Терек. Вірні президентові Джохарові Дудаєву національні гвардійці, за словами їхніх командирів, могли б легко розгромити збройні формування опозиції, однак уряд республіки заборонив наступ, прагнучи унеможливити нове кровопролиття. В центрі Ґрозного продовжується багатотисячний мітинґ, учасники якого вимагають суворо покарати винних у спробі перевороту.

ВІДОМА АМЕРИКАНСЬКА фірма Роквелл інтернешенел призналася до кримінального переступлення законів про збереження чистоти води та нищення трійливо небезпечних відпадків, пов'язаного із їхнім керуванням нуклеарної фабрики в Денвері, Колло. Керівники фірми призналися, що отруйні відпадки їхньої фабрики зберігалися у збірниках, які не були надто щільними, тому протекли до збірників з питною водою, що їх вживають сусідні поселення. Фірма Роквелл погодилась заплатити 18.5 міл. дол. кари за своє недбальство.

Нарцизовий...

(Закінчення зі стор. 2)

п'янило духм'яним медовим ароматом. Ніби сніг на зеленому листі. Та мирне гудіння бджіл-трудівниць „промовляло” інше — це не сніг, це паростки життя, теплий дарунок весни — ніжний жонкіль.

Нарцизовий рай. Долина леґенд і прекрасних мітів, куточок, де спочиває добро. Вже досить часу, а головне — відстань відділяє мене від тієї миті, коли із захопленням могла вигукнути словами поета, поділити його піднесення — я бачила безліч силу-силенну білосніжних нарцизів. Це вони одні з перших розкривають таємницю природи. До речі в греків існувало повір'я, що квітучі нарцизи — душі предків, їх цвітіння — це життя після життя. Навіть цигани, що вважали всі квіти провісниками нещастя, в час Великоднього посту „вшановували” ці квіти як глашатаїв весни, продавали китиці нарцизів на вулицях Лондону, заробляючи на шматок хліба. Від цього нарциз потрапив в розряд лілей, і що тепер в Европі його називають великодньою лілеєю — „Lent Lily”.

...Якось випадково до рук потрапив пожовклий від часу клаптик газетного матеріялу. Невідомо хто й коли зробив цей допис, але з нього довідалася про Wildlife Center в околиці Wyckoff, N. J, де маєш змогу ранньою весною побачити понад 50,000 квітучих нарцизів, а трохи пізніше — іриси, папороті та ще багато-багато чудових декоративних рослин. Є тут і „Стежка серни” та мальовничий ставок з качками і сивими гусьми...

Вирушають численні тури до України. Різні дороги ведуть до Львова, Києва, на Буковину та Поділля, до синіх Карпат. Хтось завітає на Закарпаття. Відвідає долину нарцизів. А я поспішаю торкнутися струн леґенди. Лечу, мов, на крилах до моїх улюблених золотоустих нарцизів. Жонкіль цвіте лише раз на весні, але спомин лишає на довгі роки...

Наукове Товариство ім. Шевченка
Історично-Філософічна Секція

запрошують членів й українське громадянство на закінчення наукової конференції та загальних зборів Секції на

ДИСКУСІЙНИЙ ПАНЕЛЬ
СУЧАСНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ І МЕТОДОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

проф. Володимир Бандера (економіка)
проф. Іван Ґоловінський (суспільні науки і психологія)
проф. Володимир Євтух (міжетнічні взаємини)
проф. Василь Маркусь (політологія)
проф. Володимир Стойко (історичні дослідження)
проф. Мирослав Лабунька — керуючий дискусією

Дискусійний панель відбудеться

у суботу, 11-го квітня 1992 р. о год. 5-ій вечора
в домі НТШ в Ню Йорку
при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вул.

„Ми ніколи не сподівалися такого ентузіязму!”

Джерзі Сиці, Н. Дж. /О. Кузьмович/. — Повна як завжди енерґії та плянів, керівник Студії Мистецького Слова Лідія Крушельницька часта гостя в нашій редакції. Тим разом приходить, щоб повідомити про зустріч членів Студії та зацікавленого громадянства Ню Йорку, в будинку Визвольного Фронту. 136 Друга авеню, в п'ятницю 10-го квітня. Зустріч подумана як моральні підсумки поїздки Студії в Україну у червні 1991 року, із висвітленням відеострічки, споминами учасників цієї поїздки та вистав Студії в Україні.

Сцена з інсценізації „Івана Вишневського” І. Франка у виконанні „студійців”.

Але не лише це повідомлення є причиною відвідин у редакції, а радше бажання Л. Крушельницької поінформувати через нас широке коло наших читачів про цей справді ентузіястичний відгук на вистави Студії в Україні, в яких брали участь в більшості зовсім молоді актори, довголітні учні Л. Крушельницької, а не професійні сили.

Цей ентузіязм розгортає вона перед нами у формі численних відбиток української преси, що писала про відвідини Студії та її виступи з таким теплом і захопленням, що не можна сумніватися в їхній щирості.

Усі рецензенти зі здивуванням підкреслюють, що актори Студії — це уродженці американської землі, які однак не лише не забули української мови, але передають її у виїмково бездоганному мистецькому виконанні.

...„Студія-театр Л. Крушельницької є справжнім носієм українського слова, українського театрального мистецтва на чужині. Його актори сповнені хороших задумів, нових зустрічей з Україною...”, — пише Дмитро Пожоджук, заслужений майстер народної творчости України в газеті „Гомін Карпат”, в репортажі, яким точно описує вистави Студії, вираховує її акторів та їхнє зайняття і переводить розмови із деякими із них. А закінчує автор свою статтю ствердженням, що „треба бачити з яким великим смаком актори грають кожну виставу. Кожний виступ цього чудового театру уже вкотре стверджує, що навіть далеко від материка живе дух народу, який переносять на вітківську землю славні нащадки своїх предків”.

Не менше захоплено пише про виступи Студії в Україні відомий автор ряду книжок про наші обряди, історик народного мистецтва Василь Скуратівський в газеті „Молодь України”: „Мені пощастило побувати на двох виставах молодіжної групи, інценізації поеми Івана Франка та творів Лесі Українки і Тараса Шевченка. Скажу відверто: такого не доводилося бачити — аматорський колектив під керівництвом маестро Лідії Крушельницької... блискуче відтворив на сцені поетичні рядки геніяльних поетів України. Просто дивуєшся, як зуміли керівники трупи і її учасники — юні артисти-аматори виконсталізувати полум, яні рядки Шевченка, Лесі Українки, Франка, донести до глядача вічно живі моральні, фільософські й соціяльні проблеми нашого сьогодення”.

Це тільки дві цитати із численних ентузіястичних рецензій преси України на гостинні виступи Студії.

Л. Крушельницька розповідає, що де б вони не були, публіка зі захопленням вітала саме таку програму, яку вони виконували із словом найкращих українських поетів, подивляючи високу інтелектуальність тих вистав, які далеко відходили від звичних побутових, що на порядку театрів України. Спершу Л. Крушельницька та її ансамбль мали сумнів чи публіка прийме радо таку зміну, але показалося, що не лише прийняла, а прийняла ентузіястично так, що наприклад у Львові, Студія мусіла давати додаткову виставу у свій вільний день.

„Ви принесли культуру мови” — писала Леся Рупняк у щоденнику „За Вільну Україну”, а „Гомін” писав про „Подих рідної землі”.

Л. Крушельницька розповідає, що в Києві Студію запросили накрутити частину репертуару на телевізійну програму, яка досі мандрує по цілій Україні та дає можливість вслухуватися у мистецьке слово молодих українців із ЗСА широким масам населення.

Ще розповідає нам керівник Студії про це незвичайно сердечне вітання для них у кожній місцевості, де б Студія не побувала, про настрій дружби та приязні членів Театру ім. Заньковецької у Львові, про прийняття жінок із Союзу Українок у Дрогобичі та про інші теплі, рідні зустрічі. — Це серце, що дали нам в Україні, ми напевно не забудемо”, — каже з переконанням Л. Крушельницька і про це та про інші гарні незабутні переживання будуть „студійці” розповідати українській громаді 10-го квітня.

Але рівночасно ми довідаємося від повної ентузіязму після відвідин України Л. Крушельницької та її співробітників про їхні пляни на майбутнє, а вони, ми певні, амбітні, широкі та напоєні оптимізмом, який зродився після такого успіху гостинних виступів ув Україні.

В П'ЯТНИЦЮ, 3-ГО КВІТНЯ, китайське аґентство новин повідомило, що в провінції Гунань поблизу міста Іян вибухнув і загорівся автобус, в якому їхало 80 пасажирів. Водій настільки розгубився, що не зміг відчинити двері, і врятувалися тільки 19 пасажирів, котрі повискакували з вікон автобуса. 55 осіб загинуло, 11 в тяжкому стані допороваджено до шпиталю.

КЕРІВНИК ДЕРЖАВНОЇ делеґації Республіки Татарстан на переговорах з Росією, віцепрезидент Татарстану Василій Ліхачов заявив після повернення з Москви, що чотири дні переговорів привели до першого порозуміння між сторонами з таких важливих питань, як суб'єкт міжнародного права, економічний суверенітет, взаємодія правоохоронних органів і служб безпеки.

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЩО НЕ НАДТО догомогло переконування урядових чинників, бо Палата Репрезентантів таки відкинула законопроєкт, який мав на меті дозволити Урядові дальше витрачати гроші платників податку на рятування занепалих ощадностево-позичкових установ. Голосування пройшло 298 до 115. До 180 демократичних голосів прилучилося 117 республіканських, бо чим раз більше республіканців уважає, що Департамент скарбу не справився добре із полагодженням цієї справи тому й потреба додаткових фондів. Одначе аналітики та економісти твердять, що це справи не врятує, бо чи сьогодні, чи завтра треба буде за це платити, але коли відтягатиметься до завтра то може бути багато дорожче.

У глибокому смутку повідомляємо приятелів і друзів, що 7-го березня 1992 р. відійшов у вічність на 66-му році життя

наш дорогий парафіянин і добродій

СВ. П.

МИКОЛА ЛЕВЧУК

Народжений в селі Демидівка на Волині.

Тлінні останки були перенесені і поховані на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

Про молитви за спокій душі покійного просять друзі і приятелі покійного.

Хай в тім іншому світі сниться тобі рідна Волинь, яку ти так любив.

ПАРАФІЯНИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в НЮ ГЕЙВЕНІ

З болючим жалем повідомляємо рідних і приятелів, що в понеділок, 6-го квітня 1992 р. упокоїлася в Бозі в Кергонксоні, Н. Й.

наша найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ ГИВЕЛЬ
з дому СВІТЕНКО

нар. в Судовій Вишні, Західня Україна.

ПАНАХИДА в середу, 8-го квітня 1992 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні H. B. Humiston, 149 42nd St., **Кергонксон, Н. Й.**

ПОХОРОН в четвер, 9-го квітня 1992 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Трійці, Кергонксон, Н. Й., а опісля на цвинтар св. Духа, Гемптонбурґ, Н. Й.

Покійна залишила у глибокому смутку:

мужа — ЙОСИФА
дочку — МАРТУ СКАТО з мужем ВАЛЕНТИНОМ
сина — РОМАНА
внучку — РОКСАНУ
сестри —
ІРИНУ ЗАХАРЧУК з дітьми
БОГДАННУ ЗАЧКЕВИЧ з дітьми
ЛЮНЯ СИДОРОВИЧ з мужем МИРОНОМ і дітьми
та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Канаді й Україні

Ділимося сумною і невимовно болючою вісткою з ріднею, приятелями і знайомими, що в неділю, 8-го березня 1992 р., після короткої, важкої недуги відійшов від нас у вічність, на 29-му році життя

наш найдорожчий і незабутній

СИН, БРАТ І ВНУК

бл. п.

ЮРІЙ РОМАН ЧЕРВІНСЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися дня 12-го березня 1992 р. в українській католицькій церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й. і на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

У глибокому смутку:

батьки — ТАІССА та ІГОР
сестра — ХРИСТИНА
дідо і бабця — ВОЛОДИМИР і НАТАЛІЯ ЗАЛУСЬКІ
та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді та Україні

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ:

в четвер, 16-го квітня 1992 р. о год. 9-ій рано в церкві св. Юра в Ню Йорку;
в п'ятницю, 17-го квітня 1992 р. о год. 9-ій рано в церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.

Просимо згадати покійного в своїх молитвах.

Велика подія

(Закінчення зі стор. 1)

шого недержавного університету буде надзвичайно вимогливий відбір і професури і студентів. Оскільки запроваджено дві офіційні мови навчання, українську і англійську, сподіваємося привабити вагомі наукові сили з Европи і Північної Америки".

У зв"язку з чим проф. Брюховецький підкреслив недержавність університету?

„У системі державної освіти, яка панує в Україні ще й сьогодні, є багато недоліків, котрих неможливо позбутися способом косметичних реформ — все одно вони не дозволять перевести Київський чи, скажімо, Львівський університет на якісно інший рівень освіти. Тому ми розпочинаємо з нуля, це хоч і тяжче, але відкриває кращу перспективу. Саме тому наші ідеї є такі популярні. Буквально щодня до нас звертаються молоді люди, й не тільки з України, котрі хочуть у нас вчитися".

Хочуть і будуть?

"На жаль, в цьому році ми ще не готові прийняти студентів з-за кордону, бо спочатку треба впорядкувати гуртожитки, налагодити належне харчування. Думаю, з наступного навчального року вже запросимо юнаків і дівчат з Америки і Канади".

Які стосунки має недержавний університет з українським урядом?

„В цілому добрі. Уряд, попри економічну скруту, виділив нам 500,000 карбованців, 300,000 карбованців передав у наш фонд Президент Леонід Кравчук. І хоч це менше, ніж 10-мільйоновий внесок голови концерну „Кримконтиненталь" Ю. Колесникова, ми в кожному окремому випадку високо цінуємо моральну і матеріяльну підтримку. Особливого пошанівку заслуговує доброзичливість міністра оборони Костянтина Морозова. Хочу, щоб читачі „Свободи" знали: це є один з найінтелігентніших міністрів України. Його високоосвічені і патріотичні зусилля сміливо можна порівняти до видатної діяльности гетьмана Сагайдачного. Зокрема міністер Морозов домігся, щоб Київське Військово-Морське Політичне Училище передало для нашого університету три будинки разом з технічним устаткуванням і меблями. Як не дивно, замість підтримки ставить нам палки в колеса Академія Наук України, яку досі очолює близький друг україножера Щербицького Борис Патон — він ніяк не може пробачити, що я був одним із засновників Руху".

Як узгодиться наукова незалежність з потребами фінансування?

„Держава тільки частково фінансуватиме нас. Все інше ляже на плечі наших власних структур. Найбільш масова з них і водночас традиційна — Києво-Могилянське Братство. Згадаймо: братства існували в давній Україні і були виразнаю ознакою її національної самобутности. Сьогодні братчиком стане кожний, хто зробить бодай якийсь внесок у розвиток уніреритету. З приємністю скажу, ще вже сотні людей в Америці і Канаді ми вважаєми братчиками і невдовзі видамо їм відповідні диплъоми.

Друга структура — Надзірна Рада. До неї увійдуть особи і громади, внесок яких становитиме не менше 50,000 дол. Під час моєї канадської візити фонд Допомоги Україні, заснований славною родиною Шафранюків, зробив цей внесок. Ярослава Шафранюк стає повноправним членом Надзірної Ради.

Крім цього, для вирішення наукових і навчальних проблем існуватиме Вчена Рада. Створюється також Міжнародна Консультаційна Рада, до участи в якій будуть запрошені найбільш визначні вчені світу.

Щодо самого навчального процесу, то він матиме ось такі рівні: після перших чотирьох років студент дістане диплом бакалавра, ще через два роки — маґістра, а згодом, коли міцно станемо на ноги, відкриємо докторантуру".

Скільки ж усього буде студентів?

„Першого вересня в авдиторії прийдуть 200 хлопців і дівчат. В майбутньому їх число доведемо до 2,000. Наше завдання, повторюю, — невелика кількість, але дуже висока якість".

Якої користі сподівається наш гість від зустрічей в американських університетах?

„Глибше ознайомитися з навчальними плянами і програмами, зі стилем праці університетських адміністрацій і знайти нових прихильників нашої ідеї і нових спонсорів. Я абсолютно певен в успіхові. В Канаді, де наша група мала лише два публічні виступи, завдяки ентузіястичній підтримці професора Розумного з Вінніпеґу, Бориса Балана з Торонто, професора Андрієвської з Пітерсборо, Маціва з Монтреалю і багатьох інших шляхетних канадців вдалося зібрати 100,000 канадських дол. Більше того, вдалося створити Комітет Прихильників Києво-Могилянської Академії, який матиме свій свій фонд з відповідним харитативним числом. Існує нагальна потреба створити подібний комітет і фонд тут, у З"єднаних Стейтах".

В яких організаційних ділянках жертвність української громади буде найбільш доцільною?

„Перша — бібліотека. Звертаюся до всіх читачів „Свободи": даруйте нам свої книжки, передусім наукові. На кожній з них стоятиме ваше добре ім"я. Друга проблема — лябораторії для природничого факультету. Розраховую, що ці мої слова дійдуть до професіоналістів — фізиків, хеміків, біологів: майте нас на увазі, коли будете оновлювати устаткування ваших лябораторій".

Які ще країни зреаґували на заснування університету Києво-Могилянська Академія?

„Як не дивно, першою зацікавилася нами не Америка і не Канада, де є великі українські громади, а Південна Корея. Сеуль прислав до Києва двох своїх спеціяльних представників. Корейці збагнули, що Україна — це благодатний ґрунт, і що варто ступити на нього не гаючись".

Оскільки університет є платний, чи не може статися так, що здібна дитина не матиме змоги заплатити?

„Поперше, багато студентів знайдуть в університеті якусь працю. Подруге, ми розробляємо систему матеріяльного сприяння і талановитих студентів чекатимуть дуже високі стипендії. І найголовніше — я вірю в жертвенність нашого народу. Скільки житиму, не забуду, як під час Першого з"їзду Народного Руху до мене підійшла бабуся, що жебрала на вулиці, і сказала: „Не знаю, що ви робите, але якщо вас так невпинно критикують, значить ви робите добру справу, тому хочу підтримати вас і даю карбованець. Більше не маю". Повторюється вічна тема убогої євангельської вдови. Але тоді й зміниться духовний стан нашого суспільства, коли звичайна людина схоче бути причетною до великих загальнонаціональних справ".

ЩОБИ ЗАПОБІГТИ наріканням на небезпеку головних автострад ЗСА через неуважних водіїв великих грузовиків і автобусів, з першим днем квітня впроваджено нові дозволи їзди для згаданих водіїв, що їх нараховують 4.5 міл. у всіх 50 стейтах. Не зважаючи на те, що це нове правило на початку його пристосовання трохи утруднить ситуацію для власників тих великих грузовиків, то вони всеціло його підтримали.

Повідомлення шахової ланки УСЦАК

Повідомлюємо всі українські спортові осередки та окремих українських шахістів, що цьогорічні першості УСЦАК з шахів відбудуться в часі довгого кінця тижня з нагоди Дня Пам'яти — 23, 24 і 25-го травня 1992 року. Госпорарем першостей є Шаховий Клюб ім. проф. Степана А. М. Попеля, президент о. Мар'ян Процик. Змагання проходитимуть в п'ятьох рундах швайцарською системою, 40 тягів за перші дві години, відтак решта партії за годину. Початок о год. 11-ій ранку в суботу, 23-го травня. По дві партії в суботу і неділю, одна в понеділок. Перша нагорода 300 дол. і перехідна Чаша УСВТ „Чорноморська Січ", присвячена св. п. інж Льва Блонаровича. Друге місце 200 дол., третє 100 дол. Юнаки до 18-ти років — 100 дол. за перше місце. Вписове на турнір 30 дол., і 15 дол. від юнаків. В справах нічлігів можна телефонувати до о. Мар'яна Процика на число (716) 852-7566. Проситься привезти шахи та шахові годинники. Зголошення на тярнір належить посилати на адресу ланкового: Orest Popovych, 53 Estelle Lane, Howell, N. J. 07731.

Бажаючі можуть замовити собі приміщення в недалекому мотелі: Holiday Inn (Dingens and Rossler Sts.), tel.: 716-896-2600.

Д-р Орест Попович

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Назвали кандидатів до футбольної збірної України

На своєму черговому засіданні виконавчий Комітет футбольної Федерації України подав список понад 40 кандидатів, з яких буде зформована збірна України, коло 20 футболістів. На посаду головного тренера збірної запрошено Валерія Лобановського, колишнього тренера київського „Динамо" і збірної СССР.

Кандидатами до збірної названі футболісти з таких клюбів: „Динамо" Київ — Ігор Кутепов, Андрій Ковтун, Сергій Заєць, Сергій Шматоваленко, Олег Лужний, Ахрік Цвейба, Павло Яковенко, Олег Саленко, Володимир Шаран, Сергій Ковалець.

Від „Шахтаря" Донецьк: Сергій Щербаков, Ігор Петров, Ігор Леонов, Віктор Онопко.

Від „Чорноморця" Одеса: Юрій Шелепницький, Юрій Никифоров, Ілля Цимбалар, Іван Гецько, Олег Кошелюк, Сергій Гусєв.

Від „Дніпра" Дніпропетровське: Валерій Городов, Андрій Сидельников, Андрій Юдін, Сергій Мамчур, Сергій Беженар, Вадим Тищенко, Володимир Лебідь, Юрій Петров.

Від „Металурга" Запоріжжя: Ілля Близнюк, Юрій Дудник.

Від „Металіста" Харків: Олександер Помазун.

З футболістів, що виступають на контрактах у закордонних клюбах, названі: Віктор Чанов „Маккабі"

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Гайфа, Ізраїль, Олег Кузнецов і Олексій Михайличенко „Ренджерс" Ґлезґов, Шотляндія, Геннадій Литовченко і Олег Протасов „Олімпіякос" Піре, Греція, Олександер Заваров „Нансі" Франція, Сергій Юран „Бенфіка" Портуґалія, Ігор Бєланов „Айнтрахт" Бравншвайґ, Німеччина, Андрій Канчельскіс „Манчестер Юнайтед", Англія, Володимир Лютий „Дійсбурґ", Німеччина.

Крім Лобановського до тренерської ради призначені: Анатолій Пузач, Віктор Прокопенко, Євген Кучеревський, Євген Лемешко і Юхим Школьников.

Наприкінці червня і на початку липня цього року збірна України відбуде декілька змагань із збірною ЗСА та репрезентаціями інших країн.

Перший чемпіонат України

6 березня розпочався перший, справжній футбольний чемпіонат вищої ліґи, до якої входить 19 клюбів з різних міст України, поділені на дві рівнорядні підгрупи. Показники табелі ігор окремих підгруп:

ГРУПА „А"

	Точок	Ґолів
1. „Чорноморець", Одеса —	3:1	5:3
2. „Таврія", Симферополь —	3:1	3:1
3. „Евіс", Миколаїв —	3:1	2:1
4. „Кремінь", Кременчук —	2:0	1:0
5. „Торпедо", Запоріжжя —	2:2	1:2
6. „Карпати", Львів —	2:2	3:3
7. „Шахтар", Донецьк —	2:2	2:2
8. „Металург", Запоріжжя —	1:3	1:2
9. „Нива", Вінниця —	0:2	0:1
10. „Темп", Шепетівка —	0:4	1:4

ГРУПА „Б"

1. „Буковина", Чернівці —	4:0	4:2
2. „Динамо", Київ —	4:0	3:1
3. „Металіст", Харків —	2:2	4:2
4. „Дніпро", Дніпропетровське—	2:0	2:0
5. „Нафтовик", Охтирка —	2:2	1:1
6. „Прикарпаття, Івано-Франківське —	2:2	0:0
7. „Волинь", Луцьк —	1:3	1:2
8. „Нива", Тернопіль —	1:3	1:2
9. „Зоря-Малс", Луганськ —	0:2	0:2

Успішні виступи легкоатлетів України

Перше місце здобула чемпіонка світу Тетяна Доровських з Запоріжжя в міжнародних змаганнях легко атлетів в місті Сан-Сабастіян в Еспанії. Вона пробіґла 1500 м за 4.12,05 хв. Чемпіонка Европи Лариса Бережна з Київщини здобула перше місце в стрибку в довжину — 6.60 м. Другою вийшла теж українка Інесса Кравець — 6.50 м. В групі чоловіків єдину перемогу здобув Сергій Бубка, подолавши з жердиною — 5.78 м.

Сергій Бубка вийшов теж переможцем у змаганнях „зірок" в стрибку з жердиною, які пройшли в Донецьку, Україна. Його вислід на цих змаганнях був — 5.85 м. Друге місце здобув американець Скат Гофман — 5.70, а третє завоював молодший брат Бубки, Василь, який мав теж вислід — 5.70 метра.

Кошиківкова Федерація України стала членом Міжнародної Федерації

Президент кошиківкової Федерації України Михайло Осипов відбув поїздку до Мюнхену, Німеччина, де в зустрічі з генеральним секретарем ФІБА (Міжнародна Кошиківкова Федерація) Бориславом Станковичем був поінформований про надання Україні тимчасового членства. Таким чином восени цього року провідні кошиківкові клюби України, що займуть в чемпіонаті України кращі місця, зможуть виступати в змаганнях за Чашу Европи.

Під національним прапором

Вперше в історії в чемпіонаті Европи з художньої гімнастики візьме участь збірна України під своїм національним прапором. У складі збірної виступлять теж визнані лідери цього спорту О. Тимошенко, О. Скалдіна і Н. Синицина. Очолює збірну відома заслужена тренерка Альбіна Дерюгіна.

Недавно Дерюгіну запитали, чи не збирається вона виїхати до Греції, де тепер проживає її дочка Ірина, замужня за Олегом Блохіном, який працює там футбольним тренером. Дерюгіна відповіла: „Я ніяких контрактів не підписувала й підписувати не буду. Та й взагалі не розумію, як можна залишити рідну країну. Тим більше зараз, коли ми стали самостійними. Треба думати про вихід України на міжнародну спортову арену. І мій обов'язок — підготувати команду високої кляси..."

Подав от

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ПАЛКА член УНС Від. 57-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Коговс, Н.Й. помер 29-го січня 1992 року на 87-му році життя. Нар. 20-го липня 1904 року в Коговс, Н.Й. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Анну і дві доньки Льору і Джойс. Похорон відбувся 1-го лютого 1992 року на цвинтарі свв. Петра і Павла у Вотерфорд, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Савків, секр.

НЕЛЛІ ГУЧКО член УНС Відд. 231-го в Кемден, Н.Дж. померла 7-го грудня 1991 року на 68-му році життя. Нар. 9-го серпня 1923 року в Дариєн, Па. Залишила у смутку сестер Юлію Данн і Анну Монтанья; брата Альберта Лейбініс; пасербів Ал і Джеррі Гучко. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії в Нантікок, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ЗОБКІВ член УНС Відділу 238-го Т-ва „Запорозька Січ" в Обирн, Н.Й. помер 27-го жовтня 1991 року на 80-му році життя. Нар. 5-го квітня 1911 року в Обирн, Н.Й. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 31-го жовтня 1991 року на цвинтарі Св. Марії в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Григорій Гавришків, секр.

АНТІН МЕДЗЯК, член УНС Відд. 301-го в Чикаґо, Ілл. помер 24-го листопада 1991 року на 74-му році життя. Нар. 8-го квітня 1917 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку дружину Перл Мезяк. Похорон відбувся 27-го листопада 1991 року на цвинтарі Fairview Memorial Pk. в Норт Лейк, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА ҐУДЗІК член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорті, Конн. померла 4-го січня 1992 року на 96-му році життя. Нар. 1896 року в Зах. Україні. Членом УНС стала 1927 року. Залишила у смутку сина Івана, дочки Рашан Вестгенд і Мері Ковальську. Похорон відбувся на цвинтарі Вілловбрук у Вестпорт, Кт.

Вічна Їй Пам'ять!

Тарас Сливінський, секр.

МИХАЙЛО ДЕПУТАТ член УНС Відд. 127-го Т-ва ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й. помер 10-го грудня 1991 р. на 80-му році життя. Нар. 26-го серпня 1911 року в Україні. Залишив у смутку дружину Теодозію, синів Олега і Зенона та внуків: Мирона, Юрія і Адріяна. Похорон відбувся 13-го грудня 1991 року на цвинтарі Святого Хреста в Лакавана, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Гаравус, секр.

СТЕПАН КУРЧ член УНС Відд. 161-го Т-ва ім. св. Василія в Ембридж, Па. помер 20-го січня 1992 року на 60-му році життя. Нар. 9-го листопада 1931 року в Ембридж, Па. Членом УНС став 1990 року. Залишив у смутку сина Миколу і дочку Стефанію. Похорон відбувся 23-го січня 1992 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембридж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Гладьо, секр.

МИРОН ЛЕВИЦЬКИЙ член УНС Відд. 131-го Т-ва ім. А. Шептицького в Чикаґо, Ілл. помер 16-го січня 1992 року на 61-му році життя. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Марію, синів Михайла, Павла та Ярослава з дружиною Єлисаветою та внука Миколу. Похорон відбувся 18-го січня 1992 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу